

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiem.

Aankondingen 15 centiem per drukregel.

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈRE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 20 MEI.

Provinciale kiezing te Bilsen.

Het is toekomenden maandag, 22 mei, dat de kiezers van het kanton Bilsen zich zullen vergaderen om overtegaan tot de benoeming van een lid van den provinciaal raad in vervanging van M. den advocaat Beckers, die niet meer verlangt een nieuw mandaat te bekomen.

Alle inlichtingen die wij uit het kanton Bilsen ontvangen, bewijzen ons dat de candidatuur van den heer baron Ernile Florentin de Rosen in alle gemeenten van het kanton den grootsten bijval vindt.

Tot heden hebben onze tegenstrevers geen teken van leven gegeven. Zij weten waarschijnlijk, door eene lange ondervinding, dat de liberale leerings weinig grond vinden in het katholiek kanton Bilsen. Zij begrijpen te meer dat de strijd onmogelijk is tegen eenen man der waarde van den heer baron de Rosen. De katholieke kiezers zouden niettemin groot ongelijk hebben van met te veel betrouwen te werk te gaan. Hunne vijanden zijn listig; gevoelen zij zich te zwak om den strijd openlijk aan te nemen, dan zoeken zij door verrassing de zegepraal te behalen. Zij doen den goeden katholieken kiezer gelooven dat ergeen liberaal kandidaat zal op den rang komen; zij stellen alles in het werk om de katholieke kiezers t'huis te houden, en wanneer het oogenblik der kiezing gekomen is dan komt er onverwachts een liberaal kandidaat voor de gordijn die in de afwezigheid der katholieken geene moeite heeft om zich te doen kiezen.

Om deze oneerlijke middelen te verwijderen en alle verrassingen voor te komen is het noodig dat de heeren kiezers van het kanton Bilsen zich toekomenden maandag op hunnen post bevinden om hunne stem te geven aan eenen man die door zijne positie, zijn karakter en zijne kennissen kunnen waardig is.

Wij verzoeken dus alle kiezers op hunne stembriefjes den volgenden naam te schrijven: EMILE FLORENTIN BARON DE ROSEN.

Bedevaart tot O. L. V. van Tongeren.

De geestelijke oefeningen, als voorbereiding tot den grooten bedevaart naar het miraculeuze beeld van O. L. V. van Tongeren, zijn sedert verleden woensdag in de hoofdkerk begonnen en worden met grooten ijver door eene ontelbare menigte geloovigen gevolgd.

EEN HART VAN WASEN IJZER.

Een dorpsgeschiedenis in Zwitserland.

I.

IN HET HUIS VAN DEN BOSCHWACHTER.

Er heerschte rondom diepe stilte. De lichten in het dorp waren reeds lang uitgedoofd; slechts daarboven op den Rammelsberg flinkert het nog, het lamplicht straalt nog ver in den omtrek; want achter het huis verheft zich een hoog en donker woud, waarop het lichtpunt zich als een helder schitterend ster afteekt. Het is donkere maan, maar de lucht is helder. De hitte had brandend en drukkend op de bosschen en weiden gerust, en nu zagen bloemen en planten de daauw weder en stonden gebukt onder den zegen van den nacht. Aan het rad van den molen drupt het water weder in langzamen en regelmatig slag evenals de slinger van een uurwerk. Voor het rad op de brug stond een donkere gestalte, die de blikken naar het water sloeg. Had de maan aan den hemel gestaan, dan zou zij het gelaat van een jong mensch beschouwen hebben, die tusschen den diepsten weemoed en den brandendsten toorn dobberde. Als uit een droom ontwaakt, streek de nachtelijke wandelaar met zijn hand over het voorhoofd, keerde zich om en ijldte met rassche schreden den molen voorbij. Binnen weinige minuten stond hij aan den Rammelsberg.

Boven in de jagershut ging een venstertje knarsend open, een bejaarde vrouw stak haar hoofd buiten en luisterde in den stillen nacht.

« Hij komt, » zeide zij, zich naar binnen wendende, « ik hoor duidelijk zijne schreden en de steentjes over het pad rollen. »

Op hetzelfde oogenblik sloegen de honden aan, en het geblaf ging in het geheele dorp en op de hier en daar verspreid liggende hofsteden op.

Het was onmogelijk eenen gunstiger dag voor de groote processie te kiezen dan den 24 mei; het is het feest van O. L. V. van Bijstand, het is de verjaardag der triomphale intrede van Pius VII in Rome na de gevangenschap van dien Paus te Savone en te Fontainebleau.

Tongeren, de stad van den H. Maternus, zal dien dag getuige zijn van den grootsten toeloop dien wij ooit bijgewoond hebben. Gedurende de lange dagen der maand mei, worden de landbouwers niet terug gehouden door de veldwerken. Reeds meer dan vijftig parochiën hebben aangekondigd dat zij de processie van den 24 mei zullen bijwonen.

De pontificale mis zal ten 10 ure gezongen worden; zij zal gevolgd worden door de groote processie met het miraculeuze beeld van O. L. V. van Tongeren. Na de terugkomst der processie en na de redevoering uitgesproken door Mgr den bisschop, zullen de pelgrims gezamenlijk het *Magnificat* zingen.

Daarna zullen de heilige relikwiën vereerd worden, bewaard in den schat onzer oude cathedraal. Deze relikwiën zullen dien dag aan de bewondering der geloovigen uitgesteld worden.

De schat der hoofdkerk van Tongeren is een der merkwaardigste kunstmuseums die bekend zijn. Deze kostbare verzameling is een ontegenspreklijke getuige van de hooge oudheid onzer kerk.

Wij zullen niet spreken van het bewonderenswaardige standbeeld der H. Maagd, welk men ten onrechte met versiersels bedekt, zonder de hoop uit te drukken dit meesterstuk weldra onder kunstig oogpunt en ontbloot van alle vreemde sieraden te kunnen oordeelen. De talrijke relikwiën ten toon gesteld op een speciaal altaar zijn voldoende om de wetenschap der oudheidkundigen en de godvruchtige nieuwsgierigheid van het publiek te voldoen.

Vol betrouwen en geloof zullen de talrijke bedevaarders naar Tongeren komen om aan God de verlossing van Pius IX en de zegepraal der Kerk te vragen. In tegenwoordigheid dezer talrijke en roemrijke overblijfsels, zullen zij de koningin der Hemelen smeeken om den algemeenen vader der geloovigen op zijnen eeuwen ouden troon te herstellen.

Ziehier de opgave der voornaamste relikwiën van den schat van O. L. V. kerk:

1° Relikwiekast van het H. Kruis versierd met de portretten en afbeeldsels der tien eerste bisschoppen van Tongeren en met verscheidene opschriften waarvan de volgende de bijzonderste is:

De vrouw, die met de lamp in de open deur stond, voordat de komende in den omheinden tuin getreden was, kon ongeveer zestig jaren tellen. Onderdom en zorgen schenen haar hoofd zoo gebogen te hebben, dat zij iets voor hare voeten zocht, terwijl zij echter scherp in het donker naar buiten ziet. Ongetwijfeld hadden bittere wederwaardigheden des levens dien trek van smart om haren mond geteekend, en ook die sporen op haar hoog, gerimpeld voorhoofd achter gelaten.

« Zijt gij daar eindelijk, Frederik? » vroeg zij op bewogen toon, « ik heb veel zorg over u gehad, mijn zoon. »

« Kom, wat zorg? Gaat men dan naar den oorlog, wanneer men ter kermis gaat? »

« Ter kermis (kermis) is weleens in eene lijkis veranderd; doch ik ben blijde, dat de angst, die mij den ganschen dag vervolgd heeft, ijdel geweest is. »

« Ter kermis (kermis) is weleens in eene lijkis veranderd; doch ik ben blijde, dat de angst, die mij den ganschen dag vervolgd heeft, ijdel geweest is. »

« Ter kermis (kermis) is weleens in eene lijkis veranderd; doch ik ben blijde, dat de angst, die mij den ganschen dag vervolgd heeft, ijdel geweest is. »

Pontifices meruit hos inclita Tungris habere. Donec eam potuit Hunnorum gens abolire.

Dit is te zeggen: Deze bisschoppen verdiende het vermaard Tongeren te bezitten tot op het oogenblik dat de natie der Hunnen deze stad verwoestte.

2° Eene relikwiekast der H. Ursula, in verguld zilver der XIV° eeuw, rijkelijk versierd.

3° Drie kruizen in verguld zilver, inhoudende gedeeltes van het H. Kruis, relikwiën der H. Maagd, van de HH. Joannes Baptista, Bartholomeus, Geron, Thomas van Cantorbéry, Thebanus, Sylvanus en Balbina.

4° Zeven relikwiekasten in verguld zilver inhoudende de relikwiën der HH. Bonifacius, Engelbertus, Fabianus, Simeon, Cornelius, Adalbertus, Sylvester, Valentinus, Servatius, Gertrudis, Petronella, Pelagia, Olympia, Philomela en Margaritha.

5° Twaalf zilveren relikwiekasten in den vorm van standbeelden van vroeger dan het jaar 1433.

6° Zes relikwiekasten in den vorm van armen met de relikwiën der HH. Maternus, Martinus, Laurentius, Clemens en der martelaren van Trier en Gorcum.

7° Twee borstbeelden der 14° en 15° eeuw: relikwiën der HH. Pinosas, martelaarster en der H. Olivia, het H. kruis, relikwiën der H. Petrus, Paulus, Jacobus, Servatius, Leo en Remaclus.

8° De herderstaf van den H. Maternus. De geschiedenis vermeldt dat de H. Petrus drie geloofpredikers de HH. Eucharius, Valerius en Maternus naar Gallië zond. Maternus stierf te El in den Elzas. Diep bedroefd keerden zijne twee gezellen naar Rome terug om de droevige tijding aan den H. Petrus te brengen.

« Keert terug, zeide hun de prins der Apostelen, naar het graf van Maternus, plaatst dezen staf op het lijk en Maternus zal verrijzen. »

Vol betrouwen keerden de twee discipelen naar het graf van Maternus terug alwaar zij aankwamen den veertigsten dag na zijne dood. Zij volbrachten de bevelen van den H. Petrus en Maternus stond op.

Ziedaar zoo kort mogelijk een overzicht der HH. Relikwiën die aan de bedevaarders zullen vertoond worden tijdens den grooten bedevaart van 24 mei aanstaande.

Op den markt van Tongeren van verleden donderdag waren te koop gesteld 231 hoornbeesten, 42 schapen, 104 vette varkens en 1209 magere varkens.

Frederik, die van zijn bank opstond, en als na een langen slaap zijne leden rekte.

De grauwe rok met de groene opslagen verried al dadelijk den eenvoudigen jager, zoo niet reeds de hertenhoorns met het dubbel geweer naast de deur aan den wand gehangen, waarop een wapen schitterde, te keunen gegeven hadden, dat de bewoner van dit huis de boschwachter van den graaf van Grafenstein was.

« Nu, gij hebt het lang uitgehouden, Frederik, » riep de jager den binnenkomende te gemoet, « en bovendien hebt gij mij in mijne zoetste droomen gestoord. Wat joegen wij vrolijk door het veld, wat blaafte de jachtbonden en hoe weérklonk de walddoorn. »

« Het is ook maar geen wipje van Bodefeld tot hier; gij zelf zoudt den weg ook niet in minder dan een uur kunnen afleggen, al waren uwe lange beenen en ik langer. Ik ben door en door vermoeid geworden, het is of men bij het opgaan van den berg langs erwten glijdt. »

Frederik ging aan de kleine eiken tafel zitten en liet het hoofd in zijne handen zinken; de zorgzame moeder droeg het avondeten op, terwijl de jager weder op zijne bank zat, en onder het uitblazen van dikke rookwolven zacht heen zong:

Wer singet im Walde so heimlich allein?
O, du liebe, liebe Seel.
O, mein einziges Kind, o weh!
Und die Kirchenklöcker sie läuten daerein,
Und das Scheiden und das Meiden
Und wie thu es doch so weh.

Herr Ulrich kam aus dem Krieg und er sang,
Und er sang das der Wald und das Feld erklang;

Dein hab ich gedacht in kampf und Noth,
Vom Morgen früh bis zum Abendröth,

— Men zegt dat de minister van oorlog, rekening houdende van de vaderlandslievende welwillendheid, waarmee de milicianen de buitengewone oproeping hebben beantwoord, tijdens de buitenlandse gebeurtenissen, het inzicht zou hebben geen enkelen oproep te doen der milicieklassen voor het kampstijvak. Indien die tijding echt is, verdient de minister van oorlog er dank voor.

— Men schrijft uit Borgen, 17 mei: Op de rails van den spoorweg in de statie alhier, is een stoker in twee doorgesneden. De ongelukkige, een gehuwd man, was maar 32 jaar oud. Zijn lijk is op den weg gevonden; men denkt aan zelfmoord. De twee voorarmen waren gebroken en aan den buik was eene opening, waaraan de ingewanden hingen.

— Te Evere, op den steenweg van Haecht, heeft men een 12jarige knaap op den zolder zijner woning verhangen gevonden. De kleine Emile V. was de duiven gaan eten geven, en toen zijn grootvader eindelijk ging zien waar hij bleef, vond hij hem verhangen. Men kan niet onderstellen dat een zoo jong kind reeds het leven moede was; daar de knaap zich nu en dan met gymnas bezig hield, denkt men dat hij het slachtoffer zijner onvoorzichtigheid zal worden zijn.

— Op 1 augusti aanstaande zal er een groot feest te Antwerpen plaats hebben. Een oud vrouwke, woonachtig in de Voddestraat, bereikt alsdan den ouderdom van 100 jaren. Maria-Josephina Van Aersen, weduwe Detri, is aldaar geboren op 1 augusti 1771.

— *Holloway's Zalf en Pillen.* — Onfeilbare nauwkeurigheid. — Wanneer de gezondheid vermindert door de voortdurende enere verzakkende ontlasting, als zweren niet willen genezen en derzelve kwaad dreigt uit te breiden, dan is het tijd om Holloway's heilende Zalf en zuiverende Pillen te beproeven. Geeve behandeling om verlichting te geven en tot eene volkomene genezing te leiden, kan met deze gelken worden. De Zalf reinigt en verkoelt de ruste en kwaadaardigste zweren, vermindert de ontsteking en de zwelling, voorkomt het aangroeijen van wild vleesch en bespaart beide pijn en gevaar. Duizenden getuigen door hunne eigene persoonlijke ondervinding de onveranderlijke gunstige uitkomst, die door het gebruik van Holloway's medicijnen verkregen wordt in gevallen van zwerende beenen, zwellende aderen, huiduitslag en gezwollen enkels.

Onlusten te Parijs.

De toestand binnen Parijs is nu tot 't hoogste punt van gevaar geklommen. De verdeeldheid heerscht tusschen de drie verschillende besturen der opstandelingen, en enige bataillons der nationale gardien hebben reeds geweigerd zich naar den vestmuur te begeven om deel aan den strijd te begeven.

Und als er erhub der Deckel vom Sarg,
Und den Krans, der Annelis Angesicht barg —

Herr Ulrich auch kein Wörtlein sprach,
Voor Schuemdem Leid sein Herze brach.

Een nauw merkbare trek van smart vertoonde zich bij dit lied om den mond van Frederik. Hij hoog zich naar den trouwen Caro, om de tranen te verbergen, die in zijne oogen welde. Maar die weemoed overstelpte hem slechts een oogenblik, terstond staarde hij weder strak en koud naar den wand, gelijk hij gewoonlijk deed, wanneer hij niet sprak.

« Altijd dat oude treurige lied, » zeide de moeder, « weet gij dan niets vrolijks te zingen, Max, niets anders dan van sterven en hartzeer? »

« Nu, de beurt is aan Frederik, om iets vrolijks te zingen; die van kermis en dans komt en niets weet te verhalen, had wel kunnen daar blijven. »

De andere scheen op deze woorden niet te letten; niemand sprak een woord, en men vernam in de hut al meer en meer het tiktakkend geluid van het kloke aan de muur en het schel geïp van den krekkel.

« Frederik, » zeide de jager na een langdurig stilzitten, « ging het er op de kermis opgeruimd en lustig toe? »

« Zeer vrolijk, ja, » antwoordde de mole-naarskacht met een bitteren lach, « zoo vrolijk dat ik er al mijn leven aan denken zal, ja, de Bodefelders weten zich goed te doen; of er een menschenleven mede ondergaat, wat raakt dat, wanneer het maar niet van hunne bloed verwanten is. »

« Mijn God! Frederik, gij weet zeker van een groot ongeluk, speak toch, hebben zij weder gevochten en zijn er dooden gevallen? Het zou de eerste keer niet zijn. »

« Naar het lichaam niet, moeder; men hecht en houwt daar niet, maar zij treffen toch iemand »